

Konečně jsme se dočkali

(k odchodu Václava Havla z Hradu)

Od 3. února 2003 je Česká republika bez prezidenta. Tato zpráva adresovaná naší i světové veřejnosti je falešná a zavádějící. Naše republika je bez řádně zvoleného prezidenta už pět let. Poslední volby byly protiústavní a Havel byl prohlášen za prezidenta v rozporu s volebním řádem i Ústavou ČR. Volby se nezúčastnili všichni právoplatní poslanci, jak určuje Ústava. Jeden z poslanců byl po dobu voleb vězněn a nebylo mu umožněno vykonávat svůj mandát, který ztrátou immunity stále platil v plném rozsahu. Právě tímto chybějícím hlasem uznal parlament Havla za prezidenta. Havel se znovu dostal na Hrad na základě jediného hlasu a to ještě ve druhém kole.

Volba prezidenta při porušení Ústavy byla zřejmě jasná i Ústavnímu soudu, který na stížnost nezákonně uvězněného poslance ani po pěti letech nevydal žádné rozhodnutí a tím, že stále mlčí a mlčení je také souhlas, poskytuje široké veřejnosti u nás i za hranicemi našeho státu důkaz o tom, jak to s tím právním státem u nás je.

Za připomenutí stojí i názor samotného Havla k této volbě: "Celý problém mi připadá hloupý a pitomý. Pan poslanec Sládek byl jak známo zbaven immunity, to znamená, že se ocitl na stejné rovině jako kterýkoliv jiný občan. Tak proč by mělo pro něho platit něco jiného než pro jiné občany. "Hned si však odporoval. "... poslance mandát je něco jiného, než všeobecné hlasování, protože je vázán osobní účastí v parlamentu. Není úplně jisté, zda má Ústavní soud právo interpretovat Ústavu, tento soud má jen právo rušit zákony, které jsou v rozporu s Ústavou." Takové jsou znalosti a názory Václava Havla na náš právní řád!

Václav Havel je osobou, jakou jsme ještě na Hradě neměli. Jako první muž republiky se choval, mluvil a jednal v uplynulých letech jednoznačně v rozporu se zájmy svých občanů. Přestože měl a má všechny sdělovací prostředky (jež jsou v majetku cizáků) na své straně a ti se všemožně snaží prezentovat ho jako vynikajícího státníka, vysokých morálních vlastností a hodnot. Celá tato kampaň měla spíše opačný účinek. Náš národ ho nenávidí. Většinu jeho činů lze posuzovat jako pomstu českému národu, že ho nemiluje. Nejdříve propustil tisíce těžkých zločinců na svobodu, pak se omluvil nacistům ze Sudet za odsun, který označil za "vyhnání nevinných lidí". Tím vlastně nepřímo řekl, že Benešovy dekrety jsou nezákonné, zločinné a zločinec je tedy sám i dr. Beneš. Přesně podle názorů a přání sudetských revanšistů.

Velký, neli rozhodující podíl má i na zániku společného státu. Jako prezident utekl před odpovědností a ponechal volnou ruku dalším rozbíječům. Protože poznal, že by se nikdy již nestal prezidentem Československé republiky, zásluhou svého postoje ke Slovákům s nadšením přijal funkci alespoň odstaveného "Česka". Ještě si tím u evropských politiků polepšil. Že to bylo proti zájmům republiky? I na to měl svérázný názor: "Vypisovat referendum je nesmysl. Není důvod, aby občané byli zvlášť tázáni". To samé zastával i při jednání o referendu o NATO a EU. "Členství v těchto institucích neomezuje státní suverenitu..." Takto lhát veřejnosti se nestyděl ani když samotní představitelé NATO a EU prohlašovali veřejně pravý opak.

Nelze zapomenout ani na jeho názory na český národ v době okupace, když nás obvinil, že jsme kolaborovali (asi jako jeho rodina) všichni a že nejsme horší, ale ani lepší než oni (zřejmě nacisté a fašisté). Všichni, celý parlament i senát s výjimkou Republikánů mlčel. Velmi pohrdavě se Havel vyjádřil ve svém projevu na půdě Německa, když označil naší, jeho vlastní republiku za "nevětraný pelech!" A to ho ještě někteří politici a hi-storikové přirovnávají k prezidentu Masarykovi! Za své nehorázné výroky před soudem si vysloužil i výtku svého kamaráda z disentu Cibulky: "Vašku jsi prase, jsi hovado!" jak referoval všechen tisk.

Za své zahraniční angažování, zejména proti Jugoslávii se mu dostalo zasloužené odměny v podobě odsouzení válečného zločince od dvou mezinárodních tribunálů v USA i v Evropě (Berlín).

Jako tečku za svou neslavnou minulostí vyznamenal bývalého prezidenta Německa a tři odsunuté Němce ze Sudet nejvyššími českými řády a medailemi. Proč asi? Co si dnes lidé říkají?

"Nokonečně, a si táhnedo Portugalskaa užse nevrací!" J.P.

Tak se asi dočkáme!

Sluší se říci, že poslanci museli najít někde mezi parlamentními lavicemi zapadnutý program Republikánů z r. 1997

Jak už to v tom našem Absurdistánu bývá, dochází během posledních let k postupnému plnění již minimálně deset let starého republikánského programu. I když k největšímu "osvícení" došlo u našich poslanců v době před červnovými parlamentními volbami. (A tady se sluší říci, že poslanci museli najít někde mezi parlamentními lavicemi zapadnutý předvolební program Republikánů z r. 1997).

Vše začalo naprostou bombou ČSSD, tj. zřízením profesionální armády, která by měla být plně profesionální už kolem roku 2006. Aby ODS nezůstala pozadu, přispěchala s nějakým Nečasem (přišel opravdu včas). Ten si přímo před panem Sládkem dovolil tvrdit, že ODS byla úplně první strana, která profesionální armádu prosazovala. Po zjevném změně faktů se zmohl jen na tvrzení, že to před několika lety nebylo možné. Zapomněl však říci proč!

Druhou bombou byla přímá volba prezidenta, kterou si USDEU dovolila dát do svého programu, který jak nyní vidíme, "tvrdě" ve vládě prosazuje.

Poté, co naše Ústava zakázala V.Havlovi další kandidaturu na prezidenta ČR (pokud by se opět nezměnil název republiky) a první dvě volby nového prezidenta dopadly fiaskem, vše nasvědčuje tomu, že dojde k přímé volbě prezidenta. Pokud se ovšem vládní koalice nedohodne na 1 společném kandidátovi, který by ve 3. Volbě porazil Klause. Přímá volba je postrachem především pro ČSSD, která by zřejmě nenašla proti Klausovi silného kandidáta. Nebo by mohl být zvolen někdo jako Železný či Gott, kteří mají veliké prostředky pro zmanipulování lidí.

S Havlem jsme se však rozloučili se všemi poctami, takže uvidíme, co přinese čas. P.S. Republikáni mají v programu i trest smrti. S touto "novinkou" by mohla zanedlouho přijít KSČM, pro kterou to nebude nic tak neobvyklého. Stačí jenom počkat, dokud nevyčpí zbytky Havlova humanismu.

Martin Mynařík

"Je čas udělat pápá"

K odchodu Václava Havla z Hradu

Jako první muž republiky se choval, mluvil a jednal v uplynulých letech jednoznačně v rozporu se zájmy naší země

Od 3. února 2003 je Česká republika bez prezidenta. Tato zpráva adresovaná naší i světové veřejnosti je falešná a zavádějící. Naše republika je bez řádně zvoleného prezidenta už pět let. Poslední volby byly protiústavní a Havel byl prohlášen za prezidenta v rozporu s volebním řádem i Ústavou ČR. Volby

se nezúčastnili všichni právoplatní poslanci, jak určuje Ústava. Jeden z poslanců byl po dobu voleb vězněn a nebylo mu umožněno vykonávat svůj mandát, který ztrátou immunity stále platil v plném rozsahu. Právě tímto chybějícím hlasem uznal parlament Havla za prezidenta. Havel se znovu dostal na Hrad na základě jediného hlasu a to ještě ve druhém kole.

Volba prezidenta při porušení Ústavy byla zřejmě jasná i Ústavnímu soudu, který na stížnost nezákonně uvězněného poslance ani po pěti letech nevydal žádné rozhodnutí a tím, že stále mlčí a mlčení je také souhlas, poskytuje široké veřejnosti u nás i za hranicemi našeho státu důkaz o tom, jak to s tím právním státem u nás je.

Za připomenutí stojí i názor samotného Havla k této volbě: "Celý problém mi připadá hloupý a pitomý. Pan poslanec Sládek byl jak známo zbaven immunity, to znamená, že se ocitl na stejné rovině jako kterýkoliv jiný občan. Tak proč by mělo pro něho platit něco jiného než pro jiné občany. "Hned si však odporoval. "... poslance mandát je něco jiného, než všeobecné hlasování, protože je vázán osobní účastí v parlamentu. Není úplně jisté, zda má Ústavní soud právo interpretovat Ústavu, tento soud má jen právo rušit zákony, které jsou v rozporu s Ústavou." Takové jsou znalosti a názory Václava Havla na náš právní řád!

Václav Havel je osobou, jakou jsme ještě na Hradě neměli. Jako první muž republiky se choval, mluvil a jednal v uplynulých letech jednoznačně v rozporu se zájmy svých občanů. Přestože měl a má všechny sdělovací prostředky (jež jsou v majetku cizáků) na své straně a ti se všemožně snaží prezentovat ho jako vynikajícího státníka, vysokých morálních vlastností a hodnot. Celá tato kampaň měla spíše opačný účinek. Náš národ ho nenávidí. Většinu jeho činů lze posuzovat jako pomstu českému národu, že ho nemiluje. Nejdříve propustil tisíce těžkých zločinců na svobodu, pak se omluvil nacistům ze Sudet za odsun, který označil za "vyhnání nevinných lidí". Tím vlastně nepřímo řekl, že Benešovy dekrety jsou nezákonné, zločinné a zločinec je tedy sám i dr. Beneš. Přesně podle názorů a přání sudetských revanšistů.

Velký, neli rozhodující podíl má i na zániku společného státu. Jako prezident utekl před odpovědností a ponechal volnou ruku dalším rozbíječům. Protože poznal, že by se nikdy již nestal prezidentem Československé republiky, zásluhou svého postoje ke Slovákům s nadšením přijal funkci alespoň odstaveného "Česka". Ještě si tím u evropských politiků polepšil. Že to bylo proti zájmům republiky? I na to měl svérázný názor: "Vypisovat referendum je nesmysl. Není důvod, aby občané byli zvlášť tázáni". To samé zastával i při jednání o referendu o NATO a EU. "Členství v těchto institucích neomezuje státní suverenitu..." Takto lhát veřejnosti se nestyděl ani když samotní představitelé NATO a EU prohlašovali veřejně pravý opak.

Nelze zapomenout ani na jeho názory na český národ v době okupace, když nás obvinil, že jsme kolaborovali (asi jako jeho rodina) všichni a že nejsme horší, ale ani lepší než oni (zřejmě nacisté a fašisté). Všichni, celý parlament i senát s výjimkou Republikánů mlčel. Velmi pohrdavě se Havel vyjádřil ve svém projevu na půdě Německa, když označil naší, jeho vlastní republiku za "nevětraný pelech!" A to ho ještě někteří politici a historikové přirovnávají k prezidentu Masarykovi! Za své nehorázné výroky před soudem si vysloužil i výtku svého kamaráda z disentu Cibulky: "Vašku jsi prase, jsi hovado!" jak referoval všechen tisk.

Za své zahraniční angažování, zejména proti Jugoslávii se mu dostalo zasloužené odměny v podobě odsouzení válečného zločince od dvou mezinárodních tribunálů v USA i v Evropě (Berlín).

Jako tečku za svou neslavnou minulostí vyznamenal bývalého prezidenta Německa a tři odsunuté Němce ze Sudet nejvyššími českými řády a medailemi. Proč asi? Co si dnes lidé říkají?

"No konečně, a si táhnedo Portugalskaa užse nevrací!" J.P.

Kdo vydělá na okupaci Iráku? (část II)

Na stránkách našeho týdeníku jsme již psali o neshodách, které panují mezi jednotlivými státy G8 nejen na politické, ale především ekonomické úrovni. Tyto neshody se zvlášť zřetelně projevíly i v případě útoku na Irák a jeho okupaci.

V Iráku dnes mohou podnikat všechny firmy, kromě amerických, kterým to zakazuje embargo vyhlášené USA.

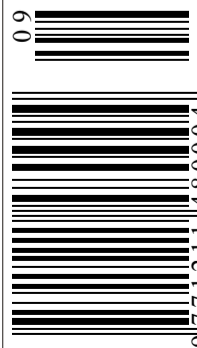
Nejzajímavější je pozice Ruska a jeho firem. Irák dluží Moskvě osm miliard dolarů ještě z doby Sovětského svazu.

Ruská společnost Lukoil, která je známá z čerpacích stanic i u nás, podepsala před pěti lety kontrakt na těžbu jednoho iráckého naleziště, ale ten se neuskutečnil kvůli nepochopitelné podpoře, kterou vyjádřil svému americkému protějšku Vladimir Putin. Zároveň jsou ale oba státníci podezřelí, že uzavřeli tajnou dohodu, podle které i po pádu Saddáma Husajna zůstanou pozice Lukoilu v této zemi zachovány. Je trochu komické si představovat, jak dělí mezi sebe americká a ruská armáda ropné vrty nebo jak bílá hvězda hlídá věže pro rudou. Ač ještě nedávny nepřítel na život

a na smrt, vypadá to, že se Washington chová k Moskvě podstatně lépe, než ke svým dávným kapitalistickým spojencům. Ti a jejich firmy pravděpodobně významně doplatí na řádění pouštních lišek na Blízkém východě. Tak třeba francouzský podnik Total Fina Elf? Má s nynějším iráckým režimem sjednáno předkupní právo na 25 procent nevyužitých ropných rezerv. Přitom ze 74 již objevených nalezišť jich Bagdáď využívá jen 15. Podivuhodné číslo!

Aktivní jsou ovšem i Italové, prostřednictvím podniku ENI, britskozemský Royal Dutch, Shell a australský BHP.

Těžko lze ale předpokládat, že při okupaci Iráku jim nechají Američané trpící abstinenci příznaky jejich podíl. Naopak lze očekávat, že spojenec, nespojenec, všichni budou muset uvolnit místo americkým firmám. Ty jsou nejen kapitálově silné, ale mají i nejvlivnější politické konexe. Například firmě Halliburton šéfoval až do svého zvolení současný americký viceprezident Dick Cheney. Tato firma je největším světovým dodavatelem zařízení a strojů pro ropný a plynárenský průmysl. S ohledem na dvanáct let trvající embargo budou potřebovat obměnit takřka všechna irácká zařízení. A potom, že se útok nevyplatí. V záloze jsou i firmy Baker Hughes, Bechtel a řada dalších. Už zbývá jen dosadit do kalifova paláce v Bagdádu čtyřhvězdičkového generála a penězovod přes půlsvětva může být uveden do provozu. A. V.

Dopis čtenáře

Není snad resortu ve správě kterékoliv ministra vlády ČR, který by neměl potíže s hospodařením se svěřeným majetkem. Nedávno proběhla tiskem zpráva o přímo treštuhodném plýtvání na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Jelikož se ale jednalo o Špidlu, zachránce české politiky před hulvátem Zemanem, bylo vše utuláno.

Nyní má potíže i Jeliman Standa. Nejvyšší kontrolní úřad zjistil, že Ministerstvo vnitra jím vedené, špatně spravuje svůj majetek. Úředníci takto prohodili miliony korun. Některé případy hraničí s hospodářskou kriminalitou, ale neděje se nic. Najednou jsou novináři velmi útlocitní. Jako třeba v případě, kdy ministr vnitra podivně přišel k bytu za 5 milionů korun či že je podruhé ženatý, což by nebylo nic tak hrozného, pokud by ovšem tatáž, jinak zcela běžná věc, nebyla u jiných politiků týmiž médii prezentována jako důvod k ukončení politické kariéry. Je samozřejmé, že cela banda pěti drží při sobě,

jako když se poměrně nedávno řezali jako koně na ranči u střeďočeského hejtmana Bendla. Vnitro pronajalo své rekreační objekty. Jejich nájemcům převedlo bezúplatně některé věci, které později odkouvalo zpět. Není to trestný čin "zanedbání povinnosti při správě cizího majetku"?

V letech 1998 až 2001 vyřadilo vnitro a za nízkou cenu prodalo poměrně nová auta. Starší si však ministerstvo nechalo a dál je opravovalo? Není to opět to samé? Některá auta zase nechali úředníci opravit a teprve opravená je prodávali dál. Například nechali opravit vůz, cena opravy byla 133 tisíc Kč, aby jej později prodali za 125 tisíc. To už je přímo do očí bijící zlodějina!

Bude se tím vůbec někdo zabývat, když jde o resort tak oblíbeného ministra? Zkuste si tynout.

Můj typ je NIKOLIV!! František Teplý, České Budějovice

Dopis čtenáře

Doufám, že s nemocenskou vlada v Parlamentu narazí. Reformou veřejných financí, kterou kabinet rozbíhá pomaleji, než plánoval, čeká silná opozice ve sněmovně. Komunisté i ODS již nyní odmítají, že by vládnímu plánu pomohli. Kabinet narazí nejen v případě daní, o nichž se dohadují i ČSSD na jedné a lidovci a unionisté ne straně druhé, ale i u chystaných úprav stavebního spoření či nemocenské.

Stavební spoření a pravidla pro výplatu nemocenské jsou přitom zatím jediná témata, na nichž se vládní koalice alespoň s částí shoduje. Ministr financí Bohuslav Sobotka dokonce věří, že novely obou zákonů začnou platit od počátku příštího roku. Např. unionisté však stále mají námitky zejména k pravidlům nemocenské.

Podle představa ministra práce Z. Škromacha (ČSSD) by lidé první tři dny neměli dostávat nic a další tři týdny nemoci by měli nemocenskou propočítat zaměstnavatelé. Ti by pak státu odváděli méně na pojistném, není však jasné o kolik. Zástupci firem po včerejším jednání tripartitní připouštějí, že by to možné bylo, zajímavější je ale podmínky, za nichž by platby převzali.

"Pokud by dávky po tři týdny vypláceli podnikatelé, odnesli by to hlavně ti drobní. Takže se tato doba musí zkrátit," podotýká místopředseda US-DEU V. Ostrý. Komunisté už hlásí, že

pokud by vlada takový předpis prosadila, znamenalo by to jak v případě ČSSD, tak KDU-ČSL rozchod s předvolebními sliby. "Navrhovaný přesun odpovědnosti za výplatu nemocenských dávek ze státu na zaměstnavatele v současných poměrech nutně zhorší postavení zaměstnanců, existenci ohrozí jednotlivci i celé skupiny s vyšší nemocností," tvrdí předseda KSČM M. Grebeníček. Komunisté říkají, že řada zaměstnavatelů má potíže s včasným vyplácením mezd, natož aby byla schopna platit nemocenskou. Podnikatelům by taková povinnost zablokovala volné finance, a stát by pro to v konečném důsledku nevydělal.

Další zákonodárci a to i s ČSSD zase nesouhlasí s tím, že by se první tři dny nemoci neplatily. Uvědomují si totiž, že by se tak ještě vyostřil kontrast mezi pravidly, která platí pro ústavní činitele a pro obyčejné zaměstnance. Poslanci i senátoři po celý první měsíc pobírají plný plat.

Stejně jako nemocenská, i stavební spoření by mělo zpočátku doznat jen dílčích změn. Délka trvání stavebního spoření by se mohla zvýšit z pěti na sedm let, čerpat z něj úspory by mohly pouze osoby starší 15ti let. Mluví se i o tom, že by se snížilo procento částky, kterou střádálům přispívá stát.

Jaroslav Nový, Praha

Nadčasový národ

Páni politici na letošní rok připravili skutečný bonbónek. Referendum o rozpuštění vlasti v Evropské unii. Establishment ohromně rád opakuje, co je pro něj nejvyšším zákonem. Ty voliči rozdej karty a my pak budeme vládnout Tvým jménem. Voliči rozhodli, vlada lidu nade vše, vivat demokracie! Podobné lichotky na adresu výsledku odpečetěných uren můžeme slyšet v případě výsledku podle přání vládců. Běda když něco nevyjde. Z osvěceného obyvatelstva se okamžitě stává syndrom nevyspělosti demokracie. A například Alžběha na začátku devadesátých let museli trpně pozorovat, jak je volební výsledek anulován, protože nebyl podle představ organizátorů hlasovací frašky.

V našich zeměpisných šířkách není podobný zásah nutný. Naše společnost již před televizním přijímačem zdegenerovala do míry, kdy stačí uspořádat tzv. vysvětlovací kampaň a ctihodní Nováci se chovají jak se po nich chce. Tu podle reklamy výrobci pracích prášků, tam podle producentů amerických limonád. Stejně tak jenaprogramovatelné volební chování.

Za těchto podmínek vyvstává legitimní otázka, nakolik je v epoše mediální pravdy perspektivní parlamentní demokracie současného typu. Jistě se i dnes najde sem tam nauka, který bude do omrzení vyřikovat cosi o systému s nejmenším množstvím negativ. Už ale i malé dítě kroutí hlavou.

Asi ani nemá smyslu zabývat se podobou „vysvětlovací kampaň“, která bude stát daňového poplatníka 200 milionů korun. Zbytečno si vzrušovat nervovou soustavu nad důmyslnou logikou managerů kampaň, podle kterých logo ANO prý bude neutrální. Podobný způsob myšlení odvrhneme, sic nechtěné přistoupeníma hruRežim.

Zabýváme se ale tím, kdo má právo rozhodovat o směřování českého státu jediného garanta budoucnosti Národa k jeho faktické likvidaci. Osmnáctiletá holčina vylepující si po zdech nejzřetlivější herce Hollywoodu? Padesátiletý nezaměstnaný, kterého ekonomické poměry zdeptaly do míry, že ze zoufalství uvěřil slibům budoucí odnárodně prosperity? Příslušník etnické menšiny, který si v evropském odnárodněném prostoru nebude připadat jako cizinec, nebo cizinci budou všichni a nikdo nebude mít svou otcínu?

Jediný, komu přísluší určování o bytí a nebytí je Národ ve své celistvosti. Chcete-li, ve své totalitě. Nejen osoby zapsané ve voličských seznamech. Strážci „pokroku“ by se museli zeptat CELÉHO národa, aby bylo možno považovat rozhodnutí za relevantní. Od Praotce Čecha, přes kronikáře Dalimila, až našim nacionálním buditelům. Museli by se zeptat i příštích generací, našich pravapravnků a praprapravavnků obrozenců, jestli jim má pofiderné referendum odejmout právo na českost! Jediné toto hlasovací plénum, kdy by každý měl hlas vážený podle svých zásluh, by snad mohlo rozhodnout, že definitivně zmaříme minulost a zneškodníme budoucnost!

Jaký by byl výsledek, víme. Podle toho se chovajeme. Dvoudenní dobrovolně nasazování si evropských okovů je zločinem proti všemu, co kdy dělalo z podřadného živočicha ušlechtilého tvora. Naše jasně Ne se proto ponese od Aše až k Ostravě, od Liberce ke Znojmu. Následující slova a si každý přebere sám. Jejich Ano je něco více než jen ano. Naše Ne bude zážehem plaménku pokorné činnosti za novou nacionální svobodu! Nic nemě zastaví naplnění smyslu dějin!

Petr Kalinovský

Sociální demokraté vždy ochotni a připraveni ke zradě a válce

Není to tak dávno, kdy Tony Blair hlasu lidu pozorně naslouchal a často jej leckdy i trochu populisticky vyslyšel

O tom, že sociální demokraté jsou všude ve světě stejní a stejným nebezpečím pro svůj vlastní národ nás může přesvědčit především studium dějin. Ale ani nejnovejší události, konkrétně krize kolem Iráku nemohou pozorného diváka nechat na pochybách, kam vlastně sociální demokraté směřují. Typickým a dnes světově neznámějším sociálním demokratem je Anthony Blair, řečený Krasavec Tony. Ten svými politickými i občanskými postoji jasně ukazuje, že jen naprostý bloud by mohl věřit sociálně demokratickému politikovi. A jelikož takových bloudů je i v České republice dostatek, neukodí si přechyst následující řádky.

Od roku 1997, kdy se Tony Blair přestěhoval do čísla 10 v Downing Street, poprvé ztrácl podporu britské veřejnosti. A není se co divit premiér totiž veřejně a velmi troufale prohlásil, že v případě útoku na Irák se vůli lidu nepodolí.

Ve svém sobotním projevu na labouristické konferenci v Glasgow vzkázal stáviským Britů protestujícími proti případnému válečnému konfliktu, že žijí v bludu, pokud si myslí, že odklad války záleží na nich. Prohlásil mimo jiné, že zbvavit svět Saddámu Husajnovi je aktem humanity. Nehumánní je naopak nechat jej u moci.

Není to tak dávno, kdy Tony Blair hlasu lidu pozorně naslouchal a často jej leckdy i trochu populisticky vyslyšel. Např. přistoupil na změnu penzijního systému, když důchodci protestovali proti zvýšení svých penzí o celých 75 pencí! Částečně ustoupil i protestu autodopravců proti zvýšení daně z pohonných hmot. Souhlasil s úpravami systému školního, i když i ten nový vyvolává protesty.

I to přispělo k jeho na britské poměry nebyvalé popularitě.

Měříme dvojím metrem?

Nedávno se mi dostala do ruky kniha "Tajná válka proti Židům". Můžeme se zde mimo jiné dočíst, že ještě měsíc před válkou v Zálivu dodávala vlada USA prezidenta Busche st. vesele Saddámu Husajnovi zbraně hromadného ničení, aby udržela na uzdě svého spojence Izrael. Nejde však o Saddáma, ale o historii, která nám je poněkud bližší. Na straně 185 se dočteme o ústupových bojích československé divize u Dunkerque. Tehdy prý velení divize odmítlo nalodit na loď do Anglie vojáky židovského původu a tím umožnilo, aby padli do rukou gestapa. Jsou zde popisovány scény, kdy byli shazováni do moře rabíni, příslušníci jednotky. Další byli pro svůj původ v Anglii internováni a tím byla divize zbavena do konce války bojeschopnosti. Potud kniha. Pravda je však poněkud jiná.

V Anglii byli internováni především komunisté, příslušníci interbrigád ve Španělsku. Tito v rámci ideologie internacionálního odmítli bojovat proti svým německým soudruhům v řadách nacistického Wermachtu. To, že tento Wermacht obsadil jejich vlast jim vůbec nevadilo. Jestliže tedy autoři knihy uvádějí internované jako Židy, musí uznat, že šlo současně o komunisty, kteří podržovali bojeschopnost jednotky a bylo po-

Ještě v loňském roce byl podle mnoha průzkumů veřejného mínění nejen populárnější než Margaret Thatcherová v době bojů o Falklandy nebo jeho předchůdce v úřadu John Major během války v Perském zálivu, ale dokonce byl oblíbenější než Winston Churchill za druhé světové války.

Protiválečné protesty by měly Blaira vážně varovat. Mírových pochodů se totiž zúčastnil nejen "notoričtí" demonstranti z řad odborářů či studentů, ale i desetitisíce lidí ze středních vrstev, tedy z okruhu dosavadních voličů labouristů. Pro většinu z nich to byla jejich vůbec první demonstrace v životě. A přinejmenším polovinu z těch středostavovských protestujících tvořily ženy, u nichž se Blair těšil velké oblibě.

Došla jim však trpělivost. Takže se zdá, že s případnou válkou proti Iráku mohou voliči sečíst vládním labouristům i jejich ostatní hříchy v podobě nesplněných volebních slibů, které by jim jinak nehrály tak velkou roli. Třeba špatně fungující zdravotnictví či veřejnou dopravu.

Navíc se čím dál více ozývají hlasy proti Blairově zahraniční politice i uvnitř jeho strany. A to nejen od poslanců, ale dokonce i přímo od některých členů jeho vládního kabinetu. Nyní se tedy Tony viditelně rozhodl spojit svůj politický osud s odzbrojením či odstraněním Husajnovi a nebrat ohled na veřejné mínění. Jeho kariéra tím pádem závisí na výsledku a zejména rychlosti případné války proti Iráku.

V případě neúspěchu by byly dny Krásného Tonyho sečteny a v cele labouristů by byl vystřídán. Ale ani to by nezabránilo volební porážce současné vládní strany v parlamentních volbách, kterése musejíkonat nejspozději v r. 2006. **RP**

třeba s nimi zatočit. Obměna divize se poté naopak zúčastnila bojů ve Francii a skvěle uspěla. Je třeba též podotknout, že se bývalí internováni po roce 1948 příslušníkům této západní divize tvrdě pomstili. Z celého díla číší idea sionismu a nenávisť ke všemu nežidovskému. Celý svět je prý proti nim a oni též podle toho s celým světem zatočí. Podíval jsem se na zadní stranu, abych zjistil, kdo je zodpovědný za šíření těchto špinavých lží o naší historii.

Jaký byl můj údiv, když jsem jako odpovědného redaktora objevil jméno P. Zítka, vydavatele to Hitlerova díla Mein Kampf. Všichni máme zajisté v paměti, že za vydání této knihy byla na tohoto člověka podána žaloba za šíření fašismu, antisemitismu a rasové nesnášenlivosti. Jak je možné, že z téhož nebyl obviněn za vydání výše uvedené knihy o věčném pronásledovaných Židech. Zde jde podle mého mínění o rasovou nenávisť k občanům nežidovského původu. Avšak prostý člověk může a překaběti soudruzi (opět u moci) mění. Zřejmě mají občané židovského původu zvláštní privilegia a ti ostatní se jim podle jejich učení mají klanět. Inu, není metr jako metr. **doc**

Dvakrát zaplacená sterilizace?

Celá aféra stojí na svědecké výpovědi 230 "cikánských" žen

Nedávno uvedl budapeštský list Magyar Hirlap, že v nejbližších dnech předloží nevládní organizace ze Spojených států amerických, České republiky a Slovenska evropským institucím zprávu o údajné nedobrovolné sterilizaci slovenských "cikáněk". Slovenskou republiku čeká pravděpodobně obvinění z rasismu ve zdravotnických praktikách. Slovenský úřad vlády se ale brání a připravuje trestní oznámení pro šíření poplašné zprávy vůči neznámému pachateli.

Celá aféra stojí na svědecké výpovědi 230 "cikánských" žen, které byly prý sterilizovány proti své vůli. V pozadí se ovšem skrývá i fakt, že za svou slabou vůli a souhlas s lékařským zákrokem si "cikánky" nechal velmi dobře zaplatit. V dnešních dnech ale procitly z vidiny snadného výdělků a kvůli dalším penězům hroučících se do jejich zástěr jsou ochotny

protestovat, že souhlas se sterilizací podepsaly pod nátlakem.

Východoslovenští "cikáni", když cítí peníze, dokáží se upsat i čertu za smažení se v pekle. Nezbývá proto, než doufat a držet palce slovenskému vládnímu úřadu, aby se vypořádal s pomocí soudu s bandouitřmi organizací antirasistických aktivistů. Činnost těchto "pomatenců" je školním příkladem rozdmýchávání rasové nesnášenlivosti. Totéž platí o 230 "cikánkách", které díky své hysterické slabosti pro peníze se neštítí téměř ničeho a svým morálním úpadkem mohou rozpoutat davové šílenství v řadách "cikánského" etnika. Snad v tomto případě na Slovensku zvítězí spravedlnost a viníci slabomyslné aféry skončí za mřížemi, v lepší případě však raději vblázníci. **Vladimír Cekota**

Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku

Rozsudky Evropského soudu jsou závazné. Každou členskou zemi zastupuje vždy jeden soudce

Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku, založený při Radě Evropy v roce 1955, vynáší konečné závazné posudky v případech týkajících se lidských práv, které mu byly postoupeny Evropskou komisí pro lidská práva. Každou členskou zemi zastupuje vždy jeden soudce. Ten musí zasedat v senátu, který řeší stížnostdané země.

Na Evropský soud se může obrátit každý občan členského státu Rady Evropy, který se domnívá, že stát porušuje jeho lidská práva. Nemůže sice žalovat jinou členskou zemi, ale státy se vzájemně mohou u soudu domáhat práv svých občanů. Rozsudky jsou pak pro členskou zemi závazné.

Ve Štrasburku jsou dva typy senátůsedmi a sedmáctičlenný. Postup jednání je následující: přijde stížnost, kterou zpracuje kancelář soudu. Pokud ji tříčlenný výbor soudců neprohlásí za jednoznačně nepřijatelnou, zabývá se jí sedmčlenný senát. Ten jí také může prohlásit za nepřijatelnou a to buď úplně, nebo jen zčásti. Stížnost se předá vládě dané země se žádostí o vyjádření, poté se písemně vyjádří stěžovatel a sedmčlenný senát definitivně rozhodne o přijatelnosti a o odškodnění. Senát může věc rozsoudit konečným způsobem. Vydá-li rozsudek, strany mohou do tří měsíců podat odvolání. Takovou žádost lze akceptovat jen za výjimečných podmínek, především tehdy, jelí to z hlediska interpretace Úmluvy závazný případ nebo vyvolávali nějaké nové otázky či odchylky od před-

chozí judikatury soudu. Toto posuzuje pětičlenný výbor. Potom jde kauza k velkému sedmáctičlennému senátu, který jí řeší od začátku.

Zatímco usměrňovací senátu nabývá rozsudek platnosti tři měsíce od vyhlášení, platnost verdiktu velkého senátu je okamžitá.

Abyste však občan na soud obrátit mohl, musí nejprve vyčerpat doma ve své zemi všechny možnosti, které nabízí soustava obecných soudů a poté se obrátit s ústavní stížností na Ústavní soud. Kdo neuspěje ani tam, může se obrátit teprve na soud ve Štrasburku.

Stížnost, a to je obrovskou výhodou pro mnohé spoluobčany, může být vyhotovena v češtině. Soud sice není vázán žádnými lhůtami, snaží se však rozhodovat co nejrychleji. Přesto jsou jeho lhůty velmi dlouhé. To je ovšem také dáno množstvím stížností. Pokud je rozsudek konečný a v neprospěch českého státu, musí český stát vyplatit odškodnění do tří měsíců. Od roku 1992 prohrála naše republika sice teprve devět sporů, ale její prohry se budou množit. České soudy jsou pomalé, nedodržují zákony, upírají právo na spravedlivý proces atd.

3. března 2000 Soud rozhodl, že Česká republikamus zaplatit dědicům původního majitele Rakony Františka Otty přes deset milionů korun. Rozsudek, který nezměnil nic na rozhodnutí českých soudů o restituci Rakony, dal za pravdu stě-

žovatelům a potvrdil, že české soudy porušily článek šest úmluvy o lidských právech týkajícíci sepráva na spravedlivý proces. Bylo to zcela poprvé, co rozsudek rozhodl, že Česká republika porušila úmluvu o lidských právech.

13. září 2000 Padl další rozsudek v neprospěch České republiky, když soudnalc stížnost Jiřího Barfuse odsouzeného v České republice k devíti letům za nejrůznější podvody. V Barfusově případě soud uznal, že Česká republika více než tříletou vyšetřovací vazbou a délkou soudní procedury porušila článek pět úmluvy týkajícíci se práva na soud v přiměřeně dlouhém soudním řízení. Barfusovi přiznal současně odškodnění ve výši 100 tisíc korun a dalších 100 tisíc korun za náklady a výdaje.

12. července 2001 Soud rozhodl, že Česká republika porušila Evropskou úmluvu pro lidská práva ve sporu s Janem Malhousem, který si stěžoval na porušení svých majetkových práv. Malhouse, který během projednávání případu zemřel, zastupoval v posledních dvou letech jeho d dědic, synovec Jan Bouček. Za dostatečnou satisfakci za morální újmu, která mohla být způsobena žadateli, označil samo konstatování, že bylo porušeno. Stát musel uhradit synovci žadatele 85 tisíc korun za výdaje.

3. června 2002 Přerovská vozičkářka Jitka Zehnalová a její manžel neuspěli se svou stížností u Evropského soudu pro lid-

ská práva. Manželé žalovali Českou republiku kvůli diskriminaci tělesně postižených, ale soud definitivně zamítl jejich stížnost s tím, že zákonná ustanovení, na něž se vozičkářka odvolávala, nelze v jejím případě použít.

12. listopadu 2002 Kroky české justice hned dvakrát zpochybnil Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku. V případě manželů Zvolských z Pardubic a české Homeopatické společnosti konstatoval upření na spravedlivý proces, u Zvolských pak i porušení majetkových. Podle zveřejněného rozsudku má stát Zvolským zaplatit 50 tisíc eur, v přepočtu 1,5 milionu korun odškodného a uhradit náklady na soudní řízení ve výši tři tisíce eur, což je přes 90 tisíc korun.

26. listopadu 2002 Česká republika se podle soudu dopustila diskriminace některých bývalých vojenských soudců, kteří po přechodu k civilním dočasně neměli nárok na vyplácení výsluhového příspěvku. Soud to konstatoval ve svém rozhodnutí k případu bývalého českého vojenského soudce Antona Bucheně z Příbrami. Podle verdiktu mu má Česká republika zaplatit za materiální újmu odškodnění ve výši 20 tisíc eur, to je na 600 tisíc korun.

Občané by se neměli bát ozvat se k tomuto soudu, i když je odrazuje česká justice a chování českých soudců. V boji za svá práva nemůžeme polevit a ustupovat arrogantním státnímu aparátu. **Alena Vostrá**

Kdo je bez viny ...

*Není omluva pro masakry, by
by se odehrávaly ve válce*

Nedávno proběhla ve sdělovacích prostředcích zpráva, podle níž se polský prezident omlouvá Izraeli za zavraždění několika desítek Židů Poláky za druhé světové války. K tomu údajně došlo v prvních dnech po útoku na sovětské území, kdy přý Poláci za německé asistence tyto Židy zvěřsky ubili. Potud oficiální zpráva.

Čin zajisté zavrženíhodný, kdyby ... Dnes již všichni víme, že druhá světová válka, která začala útokem na Polsko, byla umožněna mimo jiné díky paktu o neútočení mezi Německem a SSSR. Tento ve svých tajných dodatcích umožňoval rozdělení sfér vlivu ve východní Evropě a na Balkáně. Současně však hovořil i o přímém rozdělení Polska a jeho včlenění do státních útvarů Německa a SSSR. Tak se i stalo. Zatímco německá vojska rychle postupovala na východ k Varšavě, záložní polské jednotky byly zákeřně přepadeny komunistickým Sovětským svazem. Proto bylo Polsko velmi rychle poraženo a země rozdělena. A nyní to vypuklo. V sovětské zóně začal hon na polskou inteligenci. Profesoři, učitelé, policisté, důstojníci armády ti všichni se stali obětí stalinské zvěle. Jednotky komunistického ministerstva vnitra však měly své pomocníky. Stali se jimi domácí zrádci polští Židé. Tito byli ve své většině komunisté, a proto neváhali pomáhat svým sovětským soudruhům masakrovat polské spolubojovníky. Konečným výsledkem celé akce byl všeobecně známý masakr polských policistů a důstojníků v Katyni.

Za dva roky však přišel německý útok na Sovětský svaz a karta se obrátila. Poláci nezapomněli a Židy bolševiky tvrdě ztrestali. Není omluva pro masakry, by se odehrávaly ve válce. Ale omlouvají-li se Poláci Izraeli, bylo by na místě, aby se rovněž Izrael omluvil Polsku za zvěrstva Židů v rámci bolševického "osvobozenického" státu. **doc**

Dostali hladovkáři hlad? Požadovali okamžité udělení azylu

Komedie okolo kosteleckého utečeneckého tábora dospěla překvapivě brzo ke svému konci. V pátek 24. 1. 2003 zde zahájili protestní hladovku dva Arménci a jeden Ukrajinec. Nevyhovovali jim nelidské podmínky v pobytovém centru a předešlým požadovali okamžité udělení azylu.

Protest ustal stejně rychle jako vzplanul. Týden po vyhlášení hladovky ukončila protest arménská dvojice. Jejich kolega z Ukrajiny vydržel o sedm dnů déle. Důvody protestu prý pomínlý díky obdržení rozhodnutí odboru azylové a migrační politiky ministerstva vnitra. K jakému rozhodnutí odbor došel se však občan sledující situaci v Kostecl nad Orlicí stěží dozví. Sdělovací prostředky se o celé této frašce buď zcela záměrně přestaly zmiňovat, nebo informace obsahující několik strohých vět dobře uklidily ve svém tisku na lehece přehlédnutelné místo.

Budeme-li předpokládat, že hladovčící trojice se v rozhodnutí o jejich dalším osudu dočkala vypouzeního azylu, je to zhrozená rukavice pod nohy všem bojovníkům proti migračním vlnám z východu. Zároveň je i vodou na mlýn a vynikající inspirací pro jednoduché získání azylu v České republice. Myslím, že pro většinu uprchlíků v našich azylových táborech nebude problém se na pár dní vzdát kusu žvance. Doma byl hlad pro většinu z nich nejspíše ta poslední věc, s kterou se ve své vlasti rádi loučí.

Pokud odbor azylové a migrační politiky ministerstva vnitra zaujal k protestní kauze odmítavý postoj, nasvědčuje celá záležitost tomu, že imigranty k ukončení hladovky dohnala slabá vůle. Pevně doufám a věřím v pravděpodobnou verzi, že hladovkáři dostalipouze hlad. **V. C.**

Jsou lidé na Západě odvážnější?

Série demonstrací proti válce v Iráku, které dnes probíhají po celém světě, jakoby daly opět za pravdu americkému ministrovi obrany Donaldu Rumsfeldovi. Zatímco v Berlíně, Paříži či Římě se v ulicích scházejí už statisíce až miliony lidí, v Praze, Bratislavě nebo Varšavě se obtěžuje vždy jen několik desítek lidí.

Průzkumy veřejného mínění sice naznačují, že odpůrců vojenského řešení je na Východě o něco méně, rozhodně však tento rozdíl neodpovídá tak odlišnému počtu protestujících.

To jen "nová" Evropa prokázala, že se od té "staré" má stále co učit. Vyjít do ulic demonstrovat svůj vlastní politický názor, je v bývalých komunistických zemích spíš vzácností. Omluvou nemůže být ani tvrzení, že by případná účast na projevu jiných než oficiálních názorů mohla ohrozit kariéru. Víkendové odpoledne chápeme jako příležitost vyrazit "na výlet" do některého z příměstských hypermarketů, tupě zírat na ubohou televizní obrazovku anebo se jen zbaběle schovávat před odpovědností vůči sobě i dalším generacím. **P.P.**

Všeobecná deklarace lidských práv - 2. část

Článek 11

1) Každý, kdo je obviněn z trestného činu, považuje se za nevinného, dokud není zákonným postupem prokázána jeho vina ve veřejném řízení, v němžmu byly zajištěny veškeré možnosti obhajoby.

2) Nikdo nesmí být odsouzen pro čin nebo opomenutí, které v době, kdy byly spáchány, nebyly trestné podle státního nebo mezinárodního práva. Rovněž nesmí být uložen trest těžší, než jakého bylo lze použít v době, kdy byl trestný čin spáchán.

Článek 12

Nikdo nesmí být vystaven svévolnému zasahování do soukromého života, do rodiny, domova nebo korespondence, ani útokům na svou čest a pověst. Každý má právo na zákonnou ochranu proti takovým zásahům nebo útokům.

Článek 13

1) Každý má právo volně se pohybovat a svobodně si volit bydliště uvnitřurčeného státu.

2) Každý má právo opustit kteroukoli zemi, i svou vlastní, a vrátit se do své země.

Článek 14

1) Každý má právo vyhledat si před pronásledováním útočiště v jiných zemích a požívat tamazylu.

2) Toto právo nelze uplatnit v případě stíhání skutečně odůvodněného nepolitickými činy, které jsou v rozporu s cíli a zásadami Spojených národů.

Článek 15

1) Každý má právo na státní příslušnost.

2) Nikdo nesmí být svévolně zbaven své státní příslušnosti ani práva svou státní příslušnost změnit.

Článek 16

Přehlížené skutečnosti - 2. část

Zde stojí za to, srovnat vztah k národnostem v České republice a na Slovensku. Rozdíl v přístupech je samozřejmě diktovaný už početností etnik v těchto státech: V ČR jsou jen malé počty příslušníků polského, německého, slovenského národa spolu s dalšími, nesousedními národy (Rusové, Ukrajinci ad.) nebo nezpochybnovaně odlišnými etniky bez vlastního státu (Rusíni, RómovéCikáni). Česká majorita je vskladu drtivá a jediný, kdo ji potenciálně znejiš uje, jsou právě Moravané. Otázka moravské národnosti ovšem není řešena, je pouze potlačena. V rozporu se zněním Listiny základních lidských práv a svobod, kde se jasně zakazuje jakékoli odnárodňování, je shora uplatňován čechistický přístup k Moravanům; ti jsou např. v údajích pro EU s klidem řazeni pod Čechy. Zákon o ochraně národnostních menšin pak rozlišuje národnost českou a všechny jiné, ovšem neuvádí, zda včetně moravské11. Což by byl ostatně paradox, protože Moravané jsou na Moravě "doma", na svém území. Neprošla ani snaha doplnit moravskou národnost v zákoně jako rovnoprávnou k české, tedy státoporné. Moravané tak, viděno národnostní politikou České republiky, prostě nejsou. Problém, o kterém se nemluví, neexistuje.

Na Slovensku ani přes nacionalistické snahy, které slavily pouze dočasné úspěchy, nešlo přehlédnout početné Maďary. Na právech, která samozřejmě museli získat, participují i ostatní národnosti Němci, Rusíni, Ukrajinci ad. A také Moravané. Ano, na rozdíl od ČR zde mají i zastoupení v Radě pro národnosti a jsou finančně podporováni. Jediný kazisvět, který jim tuto "idylu" chtěl rozmetat, pochází jak jinak z Čech, je to známý "lidumil", trockista Petr Uhl, někdejší guru přes národnosti při vládě ČR. Ten neváhal na hlavičkovém papíře svého úřadu aplovat na svého slovenského kolegu Pála Čákyho, aby Moravanům zrušil jejich status. Zvrácenost takového počinání se vymyká chápání normálního člověka v demokracickém státě.

Na tomto místě se vra me na úplný začátek, kdy zazněla otázka, zda ve formulaci "československé vztahy" něco nechybí. Snad bylo ve výše uvedeném, nutně stručném výkladu, alespoň hruběvysvětleno, cochybí. Věme, že přirozenost,realita a z toho plynoucí jakási spravedlnost řádu věcí v budoucnu napraví nejen náhled na tuto otázku, ale i praktické kroky z toho vycházející. Ze se zase bude pokračovat slovenskomoravská hranice a že se o pomezích moravských dědinách nebude psát v pražském tisku jako o "historickém českém území".

Brněnský básník Jan Skácel už kdysi za dob komunismu hořkousměvně napsal o moravské hymně, kterou měla být ta kratičká pomlka mezi českou a slovenskou částí tehdejší československé hymny. Bylo to příznačně zrušenou a poníženu Moravu symbolizovalo ticho, stejně jako dnes. Při vši úctě k dílu tohoto velkého umělce doufáme, že toto ticho bude přeřeno a o Moravě se ve vztahu k Čechám, ke Slovensku, k ostatním sousedům a k Evropské unii zase začne mluvit.

Literatura k odkazům v poznámkách:

Havlík, L.E.: Moravské letopisy. Dějiny Moravy v datech. Brno, JOTA 1993.

Havlík, L.E.: O Moravě v českém státě. In: Moravský historický sborník. Ročenka Moravského národního kongresu 1993/1994, Moravský národní kongres 1994, s. 942.

Krejčí, J.: O češtví a evropanství. O českém národním charakteru (1. díl). Ostrava, Amosium servis 1993.

Nosál, I.: Národní mýty v politice a politické kultuře postkomunistických společností český příklad. In: Národnostní politika v postkomunistických zemích. (eds. B. Dančák a P. Fiala), Brno, Masarykova univerzita 2000, s. 8193.

Pernes, J.: Pod moravskou orlicí aneb Dějiny moravanství. Brno, Barrister & Prncipal 1996.

Radoměský, M.: Dva příspěvky k velkomoravské tradici ve

středověku. In: Moravský historický sborník. Ročenka Moravského národního kongresu 1995, Moravský národní kongres 1996, s. 353366, přetištěno z Moravských numismatických zpráv č. 10/1967.

Stein, E.: Česko-Slovensko, konflikt,roztržka, rozpad.Praha, Academia (rok vydání neuveden, anglický originál v USA vyšel 1997).

Další literatura:

Krejčí, O.: Český národní zájem a geopolitika. Praha, Universe 1993.

Marečková, M.: K postavení Moravy v rámci českého státu. Brno, Masarykova univerzita 1993.

Morava a české národní povědomí od středověku po dnešek. (eds. J. Malif a R. Vlček) Brno, Matices moravská 2001.

Řepa, M.: Moravané nebo Češi? Vývoj českého národního vědomí na Moravě v 19. století. Brno, Doplněk 2001.

Šebesta, J.: Vývoj moravskýchzemských práv. Vracov 1998. Za Moravu. Historická identita Moravy. (ed. V. Nekuda) Brno, Jednota moravská 1991.

1. Jinak státní a historické tradice Velké Moravy svého času bohatě využily také Uhry a Polsko, nejen Čechy (k nim viz teze o přenesení koruny z Moravy do Čech, stručně např. Radoměský 1996). Krátká tradice slovenské státnosti podněcuje dnes některé slovenské nacionalisty k extrémním výkladům Velké Moravy jako prvního státu výhradně Slováků, ba dokonce zazněla výzva, aby tento stát byl nazýván "správně" Veľkoslovenská ríša, ale jde o vcelku neškodné a opravdu řídké případy ve srovnání s permanentní snahou Čechů zařadit Velkou Moravu do vlastní národní historie. I když už se v poslední době začínají objevovat náznaky nápravy, že by se Češi mohli začít omezovat opravdu jen na sebe samé, z čerstvých zdrojů viz. např. Nosál 2000, s. 87-91, kde se, oproti dřívějším takřka povinným zmínkám o Moravě v rámci české etnické historie a jejího výkladu, nepíše o ní ani slovo. Pro srovnání trochu starší dílo, ale o to obsáhlejší, rovněž beze slova o Moravě a moravanství, ovšemže při přivlastnění si moravských rodáků pro český národ, viz Krejčí 1993.

2. Srovnat lze fakt, že a už ve společném státě se Slováci a Rusíni, kde to snad bylo lze zdůvodnit použitelností, nebo v dnešním státě složeném pouze z Čech a Moravy (a části Slezska) se Morava do názvu státu nijak nepromítla. To už se uznaleji zachovali nacističtí okupanti, kteří si byli s příslovečným německým pedantstvím jistě přesně vědomi, co to vlastně okupují nejen Böhmen, ale také Mähren. A také to do názvu protektorátu vepsali, protože na rozdíl od Čechů, kteří převyšují počet obyvatel Moravy jen v poměru 3:2, se nemuseli Moravanů "bát".

3. Natu již vulgarizovalo ažčeskoslovačistické vlastenectví a vlastenčení a potom zejména komunistický režim, srovnaj koncepci jugoslávského národa, sovětského aj.

4. Počítáno ve smyslu pojmu "historie" od počátků moravské slovenské národní historie tzv. Sámovy říše.

... a tak to vidím já

Bylo by třeba, aby i naše dějiny byly dějinami hrdinů a ne komediantů, stavebních spekulantů a šašků usedlých na královský trůn.

Úcta a znalost historie vlastního národa není jen nutným zlem školních let. Je to zároveň zdroj víry ve vlastní síly a naděje do budoucna.

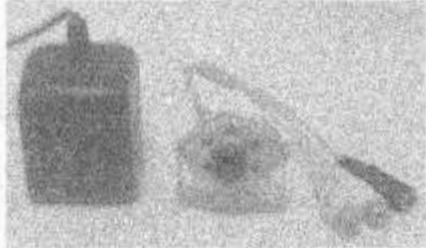
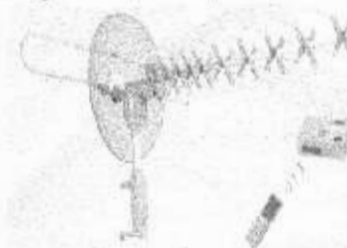
Pafaas www.pafaas.regin.cz
spotřební zboží-hračky

Dr.M.Horákové 10/74,LIBEREC 6, tel. 608 322323

od 2 let
(do 30 kg)
menší 2790,-
větší 3490,-
hezký dárek

dětské akumulátorové motorky, zpátečka, světla, siréna 3 druhy,
majáček, kufr, 6V akumulátor + nabíječka, různé barvy....

Kamera
vhodná
ke hlídání
objektu!
obraz i
zvuk

rotační anténa, zesilovač, dálk. ovládání, VHF, UHF... 890,-
mikro kamera (2x3cm), napojení přes AV vstup, barevná 2390,-
NOVÉ! ZÁR.LIST! dobírkou do 3 dnů! 608 322323

Vážení čtenáři, členové a příznivci RMS, finanční příspěvky
na vydávání týdeníku *Republika* a na činnost RMS
vkládejte na bankovní účet vedený v České spořitelně, a.s.
číslo účtu je: 2025463369/0800
Za každý příspěvek předem děkujeme.

... a tak to vidím já

Stavební firma

TKV, s.r.o.

Božkova 831/44, 702 00 Ostrava – Přívoz

- Stavební činnost při rekonstrukcích a novostavbách
- Zateplování obvodových plášťů staveb
- Rekonstrukce interiéru a bytových jader
- Opravy balkónových konstrukcí
- Zámečnické a klempířské práce

Obchodní zástupce: Ivan Baier

tel.: +42060 411 092

e-mail: baierivan@volny.cz

PIETNÍ AKT

Tak, jako v uplynulých letech to budou i letos jedině Republikáni, kteří si připomenou výročí okupace naší země nacistickými Němci. Tak, jako každoročně, i letos se sejdem v horní části Václavského náměstí u sochy sv. Václava. Tak, jako tradičně, i letos začínáme přesně ve 12 hodin. Netradiční je pouze den našeho setkání, které se vždy podřizovalo sobotě nejbližší tomuto smutnému výročí. Letos se však sejdem přímo dne 15. března, nebo tento den letos připadá právě na sobotu. Očekáváme hojnou účast všech členů i přízniv-

ců, kteří nelitují volného dne a nadřadí zájmy národa nad svým pohodlím. Předpokládáme ukončení ve 14 hodin.

Srdečně zve předsednictvo RMS
Cyril Malec, místopředseda

P.S. Po skončení pietního aktu se koná porada širšího vedení strany včetně okresních a krajských v UKDŽ, nám. Míru, Praha 2 ve 14 hodin. Účast všech funkcionářů povinná.

Dne 23. 2. 2003 nás navždy opustil náš dlouholetý člen a zakladatel RMS ve Vsetíně pan Boruta Ladislav. Kdo jste ho znali uctěte jeho památku tichou vzpomínkou. Za RMS okresní předseda a všichni jeho přátelé z MO Vsetín.

Izraelský extremismus

Dokonce i do pohádek se vejde trocha podprahových informací

S výchovou proti antisemitismu se začíná již od malých dětí. Tu obrábek rabína ve slabikáři, tam maceasy ve školní jídelně, ba dokonce i do pohádek se vejde trocha podprahových informací. Jistě to tak je v pořádku, tolerance je věc důležitá a musíme se jí učit i my dospělí. Ale trochu mi vadí, že pro samou osvětu se deformuje pravda. Izrael, ať stát jako kterýkoliv jiný, je ukazován bez nejmenší poskvrny. A Džanin na tom nic nezměnil.

Done dávna v Izraeli legálně fungovala strana Kach Noama Federnana. Byla sice rozpuštěna, pravda, ale až poté, co její člen Baruch Goldstein začal střelát do modlicích se Arabů. Masakr byl logickým důsledkem nenávisti, kterou tato židovsko-fašistická strana dlouhá léta hlásala. Podívejme se na program této partaje a porovnávejme jej s fašismy nežidovskými. "Židé jsou lidé jako žádní jiní. Jsou božským, zvláštním, svatým a od všech ostatních odlišným národem, který byl vytvořen Všemocným. Židé byli učiněni odlišnými, oddělenými ode všech ostatních. Nejsou umírnění Arabové. Musí existovat neobměkčitelná kampaň proti smíšeným manželstvím a prokletí asimilace. Nekompromisně musíme odmítnout koncepci sňatků mimo naši komunitu. Potupou jest smíšený pohlavní styk a manželství mezi Židy a pohany. Židovskými zákony byla vždycky tato ohavnost znesvěcení zakázána už od zrození židovského národa. A jednou je zase bude muset stát zakázat. Celá země izraelská patří pouze Židům. Není nikoho jiného, kdo by na ni měl legitimní nárok. Násilí je tragické, ale někdy je nutné a když je nutné, tak je povinné. Sionismus nevznikl kvůli míru, ale pro židovský stát." (www.newkach.org) Kuriózní je, že norimberské zákony by této židovské straně v podstatě neměly vadit. Schválně: "Sňatky mezi Židy a státními příslušníky německé, nebo druhově příbuzné krve, jsou zakázány. Mimomanželský styk mezi Židy a státními příslušníky německé nebo druhově příbuzné krve, je zakázán."

A nejhrozivější výbor z programu židovských extremistů nakonec: "Nežidé budou moci žít v Izraeli jenom jako "obyvatelé cizinci", kteří se sice budou těšit jistým osobním, sociálním, kulturním a ekonomickým právům, ale budou bez občanství, politické reprezentace, členství ve vládních službách a nebudou smět rozhodovat o osudu země. Ti, kteří nebudou schopni toto akceptovat, nebudou moci zde zůstat. Jejich množství musí být limitováno, aby nemohli ohrozit ani bezpečnost, ani ekonomiku Izraele." Porovnejme opět s antisemitským stanováním "Numerus clausus" pro židovskou populaci, které vyústilo požadavkem "Nepostačí numerus clausus, chceme numerus nulus!" Jak vidět, židovští fašisté se mají kde učit. Strana Kach by hypoteticky mohla navrhovat převzetí preambule norimberských zákonů: "Proniknutí poznáním, že čistota židovské krve je předpokladem další existence židovského lidu, a prodechnutí neochvějnou vůlí, zabezpečiti židovský národ pro všechnu budoucnost, usnesl se Kneset jednohlasně..."

Poděkování

Děkujeme tímto všem RMS za vzornou přípravu a organizaci 13. plesu Republikánů konaného 15. února 2003 v KD Mír ve Vrbně pod Pradědem. Největší podíl na tomto plesu má místopředseda RMS Cyril Malec, jak na jeho organizaci, tak na získávání velmi bohaté tomboly. Všichni můžeme jít jeho příkladem. Hudební skupina *Galaxy z Olomouce* měla bohatý repertoár jak pro mladé, tak pro dříve narozené.

Perfektní zahájení plesu provedl předseda RMS PhDr. Miroslav Sládek, který získal velký potlesk všech účastníků. Pro příští ples do Vrbně pod Pradědem nás přijde ještě více!

Za MO RMS Prostějov
Předseda O. Vřcha

Oznámení

Oznámení MO RMS Příbram

Pro naše členy a příznivce pořádáme pravidelné schůzky, které se konají vždy první úterý v měsíci od 16 hodin.

Místem konání je salonek restaurace Na Březových horách v Příbrami. Bližší informace na telefonu 318 632 937, mobilní telefon 721506708 nebo písemně na adresu Jaroslav Dupák, Brodská 100, 261 01 Příbram VIII.

V sobotu dne 8. 3. 2003 od 13,30 hodin uskuteční středočeská Krajská organizace Republikánů MS ve spolupráci s okresní organizací Mělník pietní akt u pomníku kapitána Otakara Jaroše v Mělníku (nachází se před Masarykovým kulturním domem, MKD), ulice U sadu, u příležitosti 60. výročí jeho hrdinské smrti a sokolovské bitvy. Na tuto vzpomínku bude od 14 hodin navazovat v malém sále MKD krajská konference naší strany. Zúčastnit se mohou i příznivci RMS, občerstvení zajištěno.

Ljulin Christov, vedoucí sekretariátu RMS a předseda KO RMS Středočeského kraje
Kontakt: Bolešlavská 28, Kosmonosy 29306, telefon: 326726061, 776628977

KV RMS zve všechny členy a zájemce o spolupráci s RMS na krajskou konferenci, která se koná dne 22. 3. 2003 ve velkém sále restaurace Babylon ve Slezské Ostravě-Kamenci od 11 hodin. Zároveň vás zveme na besedu s občany za účasti PhDr. Miroslava Sládka v tomtéž sále od 15 hodin. Téma setkání s občany je současná politika Evropské unie.